

CD 'Disappearing in Light' van Wim Henderickx en HERMESensemble

Siebe Riedstra in Opusklassiek.nl - juni 2011

Disappearing in Light (voor mezzosopraan, altfluit, altviool, percussie en electronica) - Raga III (voor altviool en electronica) - The Four Elements (voor mezzosopraan, fluit, viool, klarinet, cello en electronica)

HERMESensemble o.l.v. Wim Henderickx

(Mireille Capelle, mezzosopraan; Karin De Fleyt, fluit en altfluit; Orsolya Horvath, viool; Marc Tooten, altviool; Stijn Saveniers, cello; Peter Merckx, klarinet;

Gaetan La Mela, percussie; Jorrit Tamminga, electronica)

Harmonia Mundi Benelux (distributie) · 74' ·

www.wimhenderickx.com

De ster van de Belgische componist Wim Henderickx is snel rijzende. Terwijl ik dit schrijf werkt het Radio Filharmonisch Orkest onder Jaap van Zweden aan de eerste uitvoering in Nederland van een werk voor groot orkest, Tejas. Die vindt plaats in de laatste ZaterdagMatinee van het seizoen 2010/11, tevens onderdeel van het Holland Festival. Van Zweden dirigeerde de wereldpremière in 2009 bij zijn 'andere' Europese orkest, de Filharmonie in Antwerpen – kennelijk een enthousiasmerende ervaring voor van Zweden.

Wim Henderickx kwam ter wereld in 1962 in het Belgische Lier. Hij studeerde slagwerk en compositie en werkte als paukenist in de Beethoven Academie, een uitstekend Vlaams orkest, dat helaas door onttrekking van vitale subsidies ten onder is gegaan. Als componist liet hij zich vormen in belangrijke kenniscentra als de Ferienkurse te Darmstadt, IRCAM in Parijs en het Koninklijk Conservatorium te Den Haag. Inmiddels doceert hij zelf compositie aan de Conservatoria van Antwerpen en Amsterdam. Henderickx heeft een levendige interesse in niet-westerse muziekculturen en heeft zich ter plekke georiënteerd in Azië en Afrika. Bovengenoemd orkestwerk, Tejas, ontstond in een klooster in Kathmandu. Voor zijn Tweede slagwerkconcert, GROOVE!, reisde hij naar Afrika om plaatselijke instrumenten en technieken te bestuderen. In zijn eigen woorden: 'ik ben een oosterling, verdwaald in het westen'.

Het belangrijkste gecomponeerde resultaat van die fascinatie met Aziatische culturen is de zevendelige Tantric Cycle, gecomponeerd tussen 2004 en 2010. Ze bestaat uit The Seven Chakras voor strijkkwartet, Nada Brahma voor sopraan, ensemble en elektronica, Maya's Dream voor hobo en ensemble, Void (Sunyata) voor 5 zangers, ensemble en elektronica, Disappearing in Light voor mezzo, altfluit, altviool en percussie, Tejas (What does the sound of the universe look like?) voor orkest en Mudra voor ensemble.

Op deze cd vinden horen we als eerste het vijfde deel uit deze cyclus, *Disappearing in Light*. Strawinsky, Bartók en Ligeti worden geciteerd als stimulerende krachten achter Henderickx componeren, maar ik zou daar zeker de namen van Luciano Berio en Helmut Lachenmann aan willen toevoegen. Berio vanwege de volstrekt originele behandeling van de zangstem: Henderickx heeft zich laten inspireren door de vocale acrobatiek van Berio's muse, Cathy Berberian. Lachenmann om diens dwarse gebruik van het traditionele instrumentarium – waarom zou je een blaasinstrument melodieën laten spelen als je er al die wonderlijke geheimzinnige suizingen aan kunt ontlokken?

Raga III, voor altviool en electronica, kwam ter wereld als een werk voor altviool en orkest, als onderdeel van een driedelige cyclus, *Raga*. De eerste *Raga* was het Eerste slagwerkconcert, de tweede een werk voor symfonieorkest, de derde voor altviool en orkest. Deze versie van de derde *Raga* combineert de altviool met een electronisch geluidsspoor dat een kwartier lang niets anders produceert dan één en dezelfde open kwint, die klinkt als een sitar – hier verwerkt Henderickx zijn Indiase indrukken.

In *The Four Elements* graaft Henderickx door op materiaal uit zijn opera *Void/Sunyata*. Solopassages voor mezzosopraan worden uitgediept in vier onderdelen: lucht – vuur – water – aarde. Meer nog dan in *Disappearing in Light* maakt Henderickx hier gebruik van onconventionele speel- en vocale methodes. Zangmethodes is hier echt niet van toepassing: de prestaties van mezzosopraan Mireille Capelle grenzen aan het onwaarschijnlijke.

Wim Henderickx dirigeert hier zijn eigen werk, en dus mogen we ervan uitgaan dat we met modeluitvoeringen te maken hebben. Zo klinken ze wel, en de voortreffelijke opname is kennelijk ook onder supervisie van de componist ontstaan. De uitgave van de cd is duidelijk ook door Henderickx georganiseerd, label en nummer ontbreken, maar de distributie is bij Harmonia Mundi Benelux in goede handen.

Voornoemde drie RAGAS verschenen op het label Megadisc. In oktober van dit jaar komt een cd met orkestwerken uit. Henderickx is behalve van componeren ook bezeten door alles wat met het heelal, ruimtevaart en astronomie te maken heeft. Een rijzende ster? Reken maar!